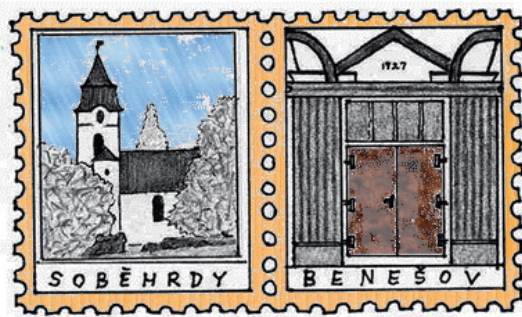

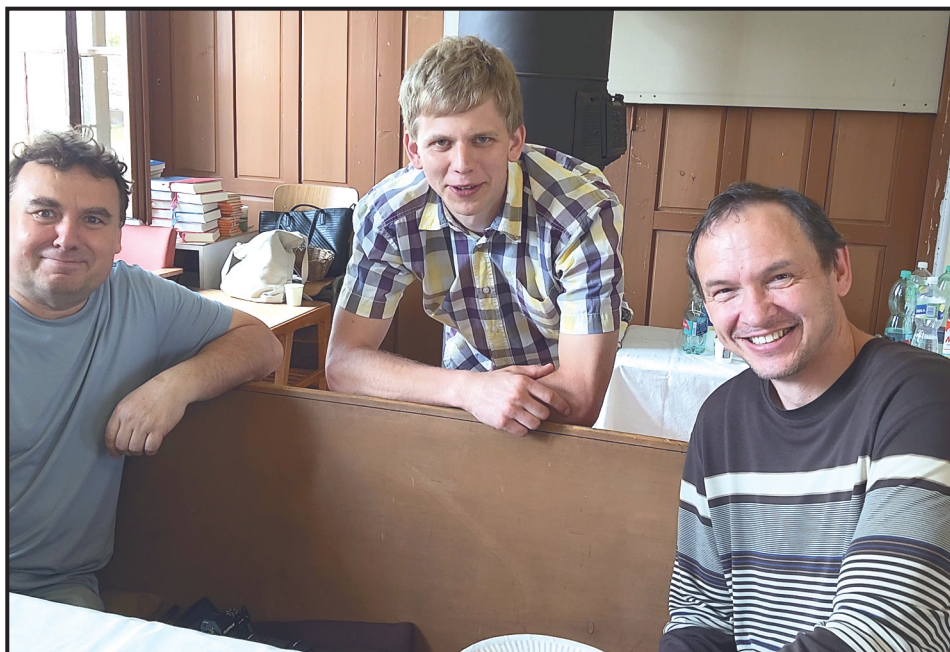
**ČÍSLO 119
(2/2024)**

LÉTO 2024

**Věstník
evangelických sborů
na Benešovsku**

SOBĚHRDSKÝ BRATR

*Bratři kurátoři J. Souček, J. Fojtů a I. Turzík na slavnosti
v přičkém sboru, červen 2024.*

- Z obsahu:**
- 100 let kaple v Sedlci-Prčici
 - Střípky ze života našich sborů
 - Výroční zprávy soběhrdského a benešovského sboru

Biblické zamyšlení

Jestliže se vám zdá, že sloužit Hospodinu je zlé, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: ... Já a dům můj budeme sloužit Hospodinu.

Jozue 24, 15

Sněm v Šekemu, jak je toto shromáždění Izraele zpravidla označováno, je důležitým mezníkem v životě lidu Staré smlouvy. Toto vyprávění najdeme v závěru dlouhého příběhu o cestě Izraele z Egypta do zaslíbené země.

Jozue na konci své životní poutě svolává zástupce všech izraelských pokolení, aby s nimi na počátku jejich života v zaslíbené zemi slavnostně obnovil smlouvu z hory Sinaj – smlouvu, ve které Hospodin Izrael přijal za svůj zvláštní, vyvolený lid.

Jozue při té příležitosti připomíná všechny veliké Hospodinovy skutky, které dovedly Izrael až sem. Byl to Hospodin, který povolal Abrahama a ostatní praotce. Byl to Hospodin, kdo vyvedl Izrael z egyptského otroctví. Byl to Hospodin, který lid vedl a ochraňoval na cestě pouští, Byl to Hospodin, kdo zadržel vody Jordánu, aby mohl lid vejít do zaslíbené země. A konečně byl to Hospodin, kdo dal zemi lidu. Nic z toho by Izrael sám nedosáhl, ve všech těch dějích se projeví Boží moc a vedení.

Nyní se Izrael ujal země a Jozue mu připomíná, že je darovaná. Před Izraelem se otvírá nové období, a proto jej Jozue vyzývá k novému rozhodnutí: „Vyvolte si dnes, komu chcete sloužit.“

Není to zbytečné? Jozue vyzývá ty, kteří se přece už dávno k Hospodinu hlásí a považují se za jeho lid. Tolikrát přece volali k Hospodinu v prosbách o pomoc a on je tolikrát vyslyšel a vysvobodil. Není tedy samozřejmě, že se po tolika zkušenostech budou Hospodina držet. Není zbytečná Jozuova výzva: „Vyvolte si dnes, komu chcete sloužit.“

Jozue ale ví, co dělá. Vždy znovu je třeba si připomínat toho, k němuž jsme se přihlásili. Připomínat si, zač všechno mu vděčíme. Jak snadno člověk zapomíná na darovanost svého života.

„Jestliže se vám zdá, že sloužit Hospodinu je těžké, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda božstvům, kterým sloužili vaši otcové, když byli za řekou Eufratem a v Egyptě, nebo božstvům Emorejců, v jejichž zemi sídlíte.“

Jozue zná nebezpečí, kterému bude Izrael v novém prostředí vystaven – bude těžké obstát. Proto vše znovu připomíná, proto je třeba

vše znovu vážně promyslet, proto je na místě zásadní rozhodnutí, obnova smlouvy. Važme si každé příležitosti, kdy si i my můžeme připomínat, ke komu se hlásíme. Važme si, sestry a bratří, každé možnosti naslouchat slovu Božímu. Hýčkejme si společenství sboru, církve – není to samozřejmé. Važme si možnosti být spolu, mít možnost sdílet s druhými své starosti, obavy i radosti. (Byla jsem nedávno na maturitním srazu – a jedna ze spolužaček si posteskla: „Nemám si s kým popovídat, nemám se s kým podělit o radosti a starosti). Važme si možnosti sdílení. Může nám to být a já věřím, že nám to je velikou pomocí ke zvládnání každodenních starostí – těch malých i těch velkých.

Jozue staví lid před závažnou, ale přitom zcela svobodnou volbu, k ničemu nenutí, ničím nevyhrožuje. „Volte sobě dnes.“ V otázce víry, v otázce životního směřování nelze poroučet. Kdokoli se o to kdy pokusil, nedosáhl kýženého výsledku, nemělo to dlouhého trvání, nebo to dokonce vyvolalo ostrou odmítavou reakci. Každý člověk se musí sám rozhodnout, jak naloží s příležitostí, která mu byla dána, jak naloží se svým životem.

A tak Jozue předkládá možnosti, nač se Izrael může ve svém dalším životě spolehnout, co mu může být oporou, ale co ho také bude znovu a znovu lákat. Jozuem předkládané možnosti, jak se zařídit ve svém životě a na co vsadit, zdaleka nejsou minulostí. Nabízely se tehdy Izraeli a nabízejí se i nám. Jen musíme odkrýt závoj času, abychom pochopili, že i před nás klade Jozue nárok: „Volte si dnes, komu chcete sloužit.“

Budou to snad božstva babylonská, tedy ta za řekou Eufratem? Tam uctívali takzvaná astrální božstva. Zkoumání hvězd, jejich polohy, dráhy a vzájemné vztahy, to vše bylo aplikováno na každodenní život člověka. Zákonitosti nebes ty určují život. Ale na druhou stranu: pokud jsou vědecky prozkoumané, člověkem rozklíčované, dá se podle toho dobře zařídit a pak přece musí všechno klapat. Řeknete: „Dobrá, a co my s tím dnes?“ A přece. Ne nemyslím jen na astrologii, i když na výzvy typu „Volejte věstce“, či výklady z karet, horoskopy a podobně slyší mnoho lidí. Dnes ale také mnoho lidí spoléhá jen na vlastní schopnosti – rozklíčovat složitost světa, vědecky zhodnotit a na základě získaných informací naplánovat jak dál. Ze všech stran na člověka útočí vědecky podložená a zaručená řešení osobních i celospolečenských problémů. Obrátíte se tedy tímto směrem a na toto se spolehnete? Nebo to

budou božstva kananejská, která si zvolíte? Tady šlo o takzvaná přírodní božstva. Šlo o to žít v souladu s přírodou. Ano, na jedné straně se jí podřizovat, ale na druhé straně ji umět ovlivňovat ve svůj prospěch. A to vše s jediným cílem: zajistit si blahobyt a co nejvíce si užít života. Ani tady není tak těžké najít souvislost s dneškem. Nic proti ochraně přírody, člověk má být správcem Země, ne jejím vykořisťovatelem či dokonce ničitelem. Snahy šetřit Zemi a její zdroje jsou jistě na místě. A jak moderní je v současnosti tzv. zdravý životní styl. Ani proti tomu nelze nic namítat. Jen mám mnohdy pocit, že tam to končí. Kolik sobecké snahy dokáže člověk dnes jako kdysi vynaložit k zajištění vlastního prospěchu. A co všechno jsou lidé ochotní udělat pro dosažení pravého prožitku. Jistě jste se už setkali s nabídkami firem, u kterých lze koupit zážitkové poukázky. (Chceš pást ovce v Beskydech nebo si vychutnat demolici auta? A co takhle pivní lázně?,...). Spolehnete se ve svém životě na tento směr?

Nebo to budou božstva egyptská, kterým chcete sloužit? V Egyptě nešlo o nic jiného, než o náboženství moci a prosazování bezpodmínečné nadvlády. Copak tohle je dnes pasé? Mít nad druhým člověkem vrch, moci ho ovládat – manipulace, kam se člověk podívá – od rádooby neškodných nabídek, které na vás vyskakují z nevyžádaných reklam, až po promyšlené ovlivňování názorů a plánování života? Jak mnoha lidem tohle dělá dobře a je prvořadou náplní jejich života. Ale někdy to ani nemusí být prvoplánově touha druhého ovládat, může to být jen neschopnost či neochota druhému naslouchat, vnímat jeho potřeby či přání.

Stará božstva symbolizující možnosti, které se člověku nabízejí i dnes. Proti nim stojí Hospodin se svým absolutním nárokem, se svým Desaterem a ano: Ježíš s Dvojpříkázáním lásky. Jozue varuje před příliš lehkomyšlným rozhodnutím. Polovičatost není možná. Budete schopni a ochotni podřídit svůj život v celém jeho rozměru a rozmanitosti Božímu nároku? Jste ochotni vsadit všechno na Hospodina, i když se budou nabízet jiné možnosti?

Je to rozhodnutí pro vždy a ve všem. Pro všední den i pro svátek, pro dny pohody i trápení, pro vyznávání i jednání. „Dnes se rozhodněte“. Máte volbu, přikázat nelze. Co ale lze, je dát vlastní příklad. A tak i nám Jozue svědčí svým příkladem: „Já a dům můj budeme sloužit Hospodinu.“ Amen.

Eva Potměšilová

Neobčejné dějiny sboru Sedlec-Prčice

Evangelizační práci ve zcela katolickém kraji započala v době přestupového hnutí r. 1923 metodistická církev. Její misijní práce byla dotována ze sbírek v Americe. První přednášku měl v den výročí upálení mistra Jana Husa kazatel Barták. Měla takový úspěch, že už v září byl ustaven metodistický sbor. Nadšení bylo veliké, takže příští rok v červnu 1924 byl položen základní kámen stavby modlitebny a v listopadu téhož roku slavnostně předána modlitebna k užívání. Přítomni byli všichni významní členové misie. Sbor měl tehdy 212 duší. Tento úspěšný čas však netrval dlouho, přišla světová krize a Americké misijní sdružení již nemělo peníze na udržování sborů v Evropě. Vše se nakonec vyřešilo v roce 1932 formálním přestupem do ČCE jako kazatelské stanice sboru v Táboře. Podobně se stalo i v Sedlčanech, které se staly kazatelskou stanicí Benešova. Uprostřed války roku 1942 bylo ještě k sedleckému sboru přifařeno Voticko. Celou tuto oblast kazatelsky opatroval J.J. Zákoutský od roku 1933 až do listopadu 1945. Počet členů dosáhl maxima 450 lidí.

Po válce se mnohé změnilo. Lidé se stěhovali za prací do měst, mnozí zemřeli a nebo se od církve odtáhli. Současně spočíval vlastní život sboru na obětavé práci a službě místních rodin, které při sobě vždy držely. Například z rodiny Dubských byli kurátoři. V dubnu 1948 přichází do sboru natrvalo Arnold Gruhn a setrvává až do odchodu na odpočinek. Od roku 1962 nemá sbor vlastního kazatele, je administrován převážně z Benešova. Farářem Bohumírem Koutným, který při cestě do Sedlce tragicky zahynul. Dále Janem Potočkem, Amosem Jeschkem. V období 1975-80 se o práci dělil soběhrdský farář Jaroslav Ondra a nuselský Blahoslav Hájek. V polovině 80. let se podařilo vykoupit budovu kaple od metodistické církve výměnou za jiný objekt ČCE a také uvolnit farní byt. Dlouhá léta potom bydleli na faře manželé Součkoví, kteří nesli tíži běžného provozu na sobě. Od 80. roku sloužil Prčickým z Benešova vikář Jan Klas. Od roku 1998-2004 Hynek Tkadleček, později vypomáhal i Petr Turecký ze Soběhrd. V letech 2004-2009 Tomáš Trusina z Benešova, který také už v roce 2005 na sborovém shromáždění otevřel otázku vlastního kazatele. V roce 2007 dostal sbor od církve peníze na rekonstrukci farního bytu,

v roce 2009 od města na opravu střechy. Tento rok sbor zvolil jako kazatelku jáhenku Pavlu Jandečkovou, která se o sbor starala, avšak až do roku 2016 byl Trusina dále administrátorem, dokud se Pavla Jandečková po studiu ETF nestala farářkou. V té době také synod schválil přidělení statutu podporovaného sboru na dobu čtyř let. (2010-14) Pavla Jandečková zde pracovala obětavě až do roku 2022. Navštěvovala seniory v Domově a LDN, děti v Domově s ochrannou výchovou. Otevřela sbor veřejnosti. V kapli se pořádají koncerty, přednášky, využívá ji také Základní umělecká škola.

Sedlecko-Prčický region je v rámci Středočeského kraje oblast s nejnižšími příjmy a značně vysokou nezaměstnaností. Mnoho lidí odsud během 90. let odešlo. Nyní se někteří stěhují zpět, objevující krásu zdejšího kraje. Sbor i při poměrně značné obětavosti těžko zvládá i základní režii. Nicméně plní pravidelně a včas své závazky vůči církvi. Dnes je kurátorem bratr Souček. Od 1. 1. 2023 je farářem sboru na částečný úvazek Josef Bartošek. Protože je sbor malý, stále zápasí s penězi, ale díky podpoře např. střešovického sboru a nadacím a také obětavou svépomocí se daří udržovat celý dům v provozu. A hlavně společenství lidí při Slovu a svátostech. Není to vůbec samozřejmé a myslím, že počtem 47 let bez stálého vlastního faráře je sbor určitě rekordmanem.

Ze tří knih Církev v proměnách času „vyzobala“ M. Stolařová

Zprávy ze sboru Sedlec-Prčice

Aprílový sborový výlet

Původně seniorátní výlet byl změněn na výlet sborový, kterého se kromě několika „domácích“ zúčastnil host z Benešova: Igor Turzik. Počasí bylo chladné a mokré – snad právě ono odradilo případné účastníky? Nejspíš ano. Operativně jsme změnili trasu výletu, a sice jsme se auty přiblížili pod Monínek a vydali se pozvolnou chůzí do vrchu. Ten den se na Monínci konaly závody v extrémním outdoorovém sportu zvané Predator race, což znamenalo, že jsme potkávali „drsné“ muže i ženy, mnohdy zabahněné od hlavy k patě, běžící lesní pěšinou a dotazující se nás (!?) na správný směr. Vy-

stoupali jsme k hotelu a rozhlédli se do zamlženého údolí, pak jsme pokračovali k budově Poštovny, která stávala na Sněžce (ano, je to prokazatelně ona!), a došli na vrchol Javorové skály (722 m.n.m). Vcelku pohodlnou, ač delší cestou jsme se vraceli k autům na monínském parkovišti. Ovšem z cesty se stalo vodní a bahenní koryto, a tak jsme začali mít pocit, že jsme součástí drsného outdoorového závodu i my. Rozhodnutí nahlédnout do restaurace a doufat, že najdeme místo pro 5 lidí a psa, se ukázalo jako dobré – doplnili jsme v nečase vydanou energii a pokračovali v rozhovorech. Velmi rádi vyrazíme na další mezisborový výlet, snad s větší účastí, kéž by za lepšího počasí. Ovšem i tak jsme vděční za společný čas.

Čtení Máje na Veletíně

Komu z nás se 1. května – 1. máje – nevybaví romantická báseň Karla Hynka Máchy? V sedlecko-prčickém sboru pokračujeme v tradici společného čtení a opět jsme se tento den sešli na Veletíně u Hospůdky za pecí. Letos se vydalo více účastníků pěší procházkou z Prčice, ostatně celkově se nás sešlo více i díky návštěvě ze sboru ve Střešovicích. Poté, co si účastníci u pana hostinského objednali, jsme začali společně předčítat verše tohoto skvostu české literatury. Téměř každý jsme si přinesli jiné vydání Máje, mezi jinými také nejnovější z roku 2023 s ilustracemi Míly Fürstové.

Poté, co jsme Máj dočetli, se objevily různé vzpomínky k životopisu Karla Hynka a padaly otázky, z nichž některé zahrály na vážnější strunu: „Proč ten Máj vlastně čteme?“ „Čemu Mácha věřil, když podle téhle básně nebyl křesťan?“ - a diskuse plynula ještě nějakou chvíli. Mám dojem, že se někdo zamyslel i nad tím, jestli by stálo zato vydat se někdy na delší procházku – výlet – putování – směrem k hradu či zřícenině, kterou náš romantický básník ve svém životě navštívil. Jsme vděční za čas a ochotu všech vás, kteří jste do Veletína zavítali!

Noc kostelů v Sedlci-Prčici poprvé

Pepa Bartošek, náš „třetinový“ farář, aktivně vymýšlí a organizuje akce pro veřejnost, a tak nás přihlásil do letošní Noci kostelů v pátek 7. června. Dokázal zajistit program a my jsme jen doufali, že

k nám dorazí lidé zvenku. Pravda, v čase první přednášky v 17⁰⁰ hod. jsme byli v kapli jen tři místní a pan přednášející, ale po pár minutách dorazila první návštěvnice – podle svých slov poutnice z Blaníka – a brzy další lidé. Přednáška Miroslava Šupčíka o pyramidách v Bosně posluchače zaujala, mnozí o nich slyšeli vůbec poprvé. Přednáška Josefa Bartoška juniora o exkurzi do rumunských hor měla také kladný ohlas, a to nejen díky obsahu, ale i erudici a eloqenci mladého vědce. Od 19 hodin vystoupil Sukův komorní sbor, tedy pěvecký sbor s doprovodem klavíru a flétny, který prezentoval duchovní písně klasické (nikoli vážné) hudby. Před začátkem panovalo očekávání, jaká bude akustika prostoru a jestli vše bude znít tak dobře, jak si dirigentka přeje. Zpěv zněl nádherně a posluchači sbor i sólisty ocenili nadšeným potleskem. Od 20 hodin začal koncert Špejchar plus, čtyř hudebníků s repertoárem irských, skotských, skandinávských i amerických tradičních písní. Vystoupení doplnila jedna z členek tancem. Posluchači byli nadšeni, někteří i dojatí. Všichni jsme byli vděční za ochotu hudebníků vystoupit v rámci Noci kostelů zdarma za účelem pozvat do sakrálních prostor veřejnost. Ještě jednou děkujeme!

Oslava 100 let kaple v Sedlci-Prčici...

přesněji položení základního kamene stavby bohoslužebné budovy v Prčici. Na den přesně (na hodinu nikoli) jsme v neděli 9. června oslavovali 100leté výročí budovy, kterou tehdy nazvali Betlémská kaple. Slavnostní bohoslužby s Večeří Páně vedl farář sboru Josef Bartošek. Po ukončení bohoslužeb přednesla sestra Ivanka Dvořáková text k dějinám evangelictví v kraji, k dějinám původně metodistického sboru i budovy; tento text před lety napsala sestra Květa Křemenová a vyšel ve sborníku Českého Meránu. Poté následoval bod programu, na který se jistě všichni těšili, ale ne všichni si byli jisti, jak se v naší malé presbyterně odehraje. Společný oběd. Před lety si víkendoví návštěvníci z pražské mládeže chytrě poradili, aby se mohlo společně najíst větší množství lidí – na kostelní lavice položili dvě desky. Tak jsme vytvořili tabule, prostřeli ubrusy a nanosili jídlo. Pravdou je, že se tak nejlépe pohodlně, ale s jistou shovívavostí jsme se všichni najedli a následný čas se věnovali i

rozhovorům. Po obědě se hosté začali rozcházet a my se nimi loučili s vděčností, že k nám tento den zavítali a podělili se o své vzpomínky. Na 13 hodin byl naplánován začátek procházky k nedalekému vrchu Porostlý, kde se před sto lety konaly bohoslužby pod širým nebem. Po cestě jsme se zastavili u barokní kapličky s pramenem čisté vody. Procházky se účastnily celé rodiny i se svými pejsky, a tak se mohli seznámit i oni. Děkujeme Pánu za tuto příležitost setkat se a dozvědět více o historii sboru, o lidech, kteří zde působili a svou prací a životem zvěstovali evangelium.

Petra Bandhauer

Vzpomínka na bratra Josefa Voříška

Ve středu 5. června jsme se rozloučili s bratrem Josefem Voříškem, který zemřel 28. 5. 2024, v den svých 86. narozenin. Bratr Josef se narodil v Říčanech. Po studiu rehabilitační tělesné výchovy nastoupil v roce 1958 jako fyzioterapeut do Státního rehabilitačního ústavu v Kladrubech. Od roku 1965 působil v ústavu jako vedoucí oddělení léčebné tělesné výchovy. Zde také poznal svoji ženu Jarušku, se kterou vychovali dcery Markétu a Karolínu. Voříškovi bydleli v Kladrubech u Vlašimi. Po 47 letech práce v rehabilitačním ústavu odešel v roce 2005 do důchodu.

Josef s Jaruškou byli věrnými členy benešovského evangelického sboru. Byli nejen pravidelnými účastníky nedělních shromáždění ve vlašimské kazatelské stanici, ale účastnili se i všech významných sborových akcí a shromáždění v Benešově. V přelomovém roce 1998 se Josef stal členem staršovstva a pokračoval v této službě i po příchodu Tomáše Trusiny. Jeho a Jaruščina obětavost, rozvaha a empatie výrazně přispěly při obnově sboru a všech jeho činností. Josefa a Jarušku všichni známe jako dvojici. Vzhledem k jeho silně vrozené krátkozrakosti nemohl Josef řídit auto (které bylo podstatné pro účast na sborové práci vzhledem k jejich odlehlému bydlišti) a dopravu autem obstarávala Jaruška. Josef rád zpíval a mnohdy to byl on, kdo udával tón při nedělních shromážděních ve Vlašimi.

Při rozloučení na vlašimském hřbitově se sešlo nebývalé množství smutečních hostů. Bylo vidět, že spolupracovníci, pacienti,

Br. Josef Voříšek s manželkou Jaruškou.

sousedé a bratři i sestry ze sboru ho měli v lásce a úctě. Smuteční shromáždění vedl br. farář Tomáš Trusina a velmi citlivě propojil biblickou zvěst a život bratra Josefa s písněmi „Rok za rokem.....“ (Svítá 286) a „Otevřete brány hradeb kamenných.....“ (Svítá 239), které jsme při rozloučení zpívali.

Za celý sbor chceme vyjádřit poděkování a vděčnost za život bratra Josefa a jeho službu v rodině, na pracovišti i v našem sboru.

Jarmila a Jiří Zavadilovi

Novinky ze Soběhrdského sboru

Výroční sborové shromáždění proběhlo 24. března, kdy jsme se rozloučili s dosavadním farářem Pepíkem Bartoškem, který se stal seniorátním farářem s malým úvazkem pro Prčice. Viz zpráva kurátora. Bohoslužby vedl Tomáš Cejp, farář v Libčicích, náš nynější administrátor.

Další víkend byly **Velikonoce**, na Velký pátek nám spolu s Petrem Wagnerem posloužila bohoslužbami Eva Potměšilová,

v Neděli vzkříšení Tomáš Adámek. Oba uvažovali o službě kazatele v našem sboru. Oba se ještě jednou vystřídali v květnu, po všechny další neděle jsme měli jako hosty buď výpomocné kazatele nebo faráře z více či méně vzdálených míst. Tato pestrost není špatná, slyšíme různé důrazy zvěsti evangelia, přesto však celé tři měsíce se táhne jako červená niť otázka, kdo bude našim stálým farářem (i když jenom na půl úvazku). Protože aby sbor bylo živé společenství je třeba někoho, kdo bude takovým svorníkem všech a nenechá nás podřimovat Bude se o nás starat, ale také od nás něco očekávat. Teď je na nás, komu se do péče svěříme a za koho se budeme také intenzivně modlit, aby mu Pán Bůh dával sílu to s námi zvládat.

Pravidelné **online biblické hodiny** ve středu se Šárkou Grauovou navštěvuje nejméně 10 účastníků. Rozhodně to není uzavřená skupinka, můžete se kdykoli připojit, když kliknete na sbor Soběhrdy, a tam na rozvrhu akcí kliknete na biblická online.

Mimořádná akce byla už tradiční **Noc kostelů**. Náš sbor stačil připravit plakátky, dokonce jsme díky Míše byli zařazeni do letáčku s ostatními akcemi v okolí. Program se nakonec odehrával v „předkostelí“ neboť bylo venku mnohem tepleji. Díky kamarádkám z Čajovny pod moruší měly děti výtvarnou dílnu, mlsali jsme dobroty a pili speciální čaj. Někteří tradičně opékali klobásy a pili (nealko) pivo. Když konečně i kapela nachystala všechny kabely a jinou elektrotechniku, naladila nástroje a hlasy, rozezněl se na věži zvon, že jako oficiální začátek se ke slovu hlásí naše budoucí (doufejme) farářka s krátkým zamyšlením nad tématem vzpomínání a pamatování. Potom už se spustila reggae muzika se zhudebněnými texty I. „Magora“ Jirouse. Díky Jarko, že nám s přáteli takto nadšeně řešíte problém, čím přilákat lidi právě k nám, když kolem je tolik kostelů s pěkným programem. No a na závěr konečně do kostela: Vladimír Vachoušek trpělivě čeká s mnohahodinovým nacvičením čtyř skladeb českých skladatelů Smetany, Dvořáka, Martinů, Janáčka a ještě zajímavým povídáním o nich. Neuvěřitelné! Kde se to v tom člověku bere?! Takový vztah k hudbě a taková trpělivost... Díky. Tak zase za rok, dá-li Pán.

V neděli na to 9.6. jsme měli domluvený **výlet do Prčice**, kde slavili 100 let od postavení modlitebny. Že tam pojedeme jak

Soběhrdští, tak Benešovští... a že se bohoslužby u nás zruší. No nakonec v Prčici bylo 10 lidí ze Soběhrd a 8 z Benešova. A v Soběhrdech se pro jistotu nic nerušilo, přišlo 15 lidí. V Prčici kázal a vysluhoval Večeři Páně Pepík Bartošek a paní Dvořáková četla historickou zprávu o vzniku sboru, kterou před lety sepsala kronikářka sboru Květa Křemencová. Potom už jsme jedli, pili, tancovali. Tak znova: jedli, pili, povídali. Zástupci všech tří sborů pohromadě. Povzbudivé... a obdivu hodné – Prčičtí byli bez faráře přes 40 let a přesto sbor nezanikl! Takovou má Boží slovo sílu!

Marie Stolařová

Mezinárodní dny proti rasismu v benešovském sboru

Na letošní Květnou neděli 24.března jsme uspořádali v našem sboru setkání na téma: Postavení LGBTQ+ jedinců ve společnosti a církvi. Kázáním nám posloužil (a celou akci zastřešil) Mikuláš Vymětal, evangelický farář pro menšiny. Úvodní slovo s promítáním si připravil MUDr. Ivo Procházka, Csc., zástupce přednosta Sexuologického ústavu VFN a 1.LF UK. Mluvil srozumitelně a přehledně. Po něm se svými zkušenostmi a poznatky vystoupily Veronika Dočkalová, předsedkyně Prague Pride a MUDr. Dagmar Křížková, psychiatřka, sexuoložka a psychoterapeutka – a rovněž častá účastnice našich biblických. Následovalo i několik dotazů z pléna a zajímavá diskuze. Bylo to opravdu podnětné setkání.

Pro úplnost uvádím, že o čtrnáct dní později následovala další zajímavá přednáška a diskuze, a to s výpomocným kazatelem Pavlem Sivákem ohledně romské problematiky.

Mirka Nulíčková

Dobrý běh pro Hospic

2. června se uskutečnil druhý ročník charitativního běhu pro Hospic Dobrého Pastýře. Mám rád spojení dvou P: pohybem pomáhej, a proto jsem moc rád, že jsem se mohl opět zúčastnit. I přes ne úplně ideální počasí, několikrát nás skropil vydatný déšť, byla účast malých i velkých běžců, běžkyň, chodců a chodkyň poměrně hojná - čítala více než 200 účastníků! Kromě závodů na 2

km a 5 km zde probíhaly i závody dětí, štafet a také příznivců nordic walkingu. A i když se i zde vyhlašovaly výsledky, tak pro mě byli vítězové všichni, kteří svou účastí podpořili čerčanský Hospic Dobrého Pastýře. Atmosféra celé akce byla velice přátelská a už teď se těším na další ročník.

Jiří Šíma

Výroční zpráva za rok 2023 ze Soběhrd

Bohoslužby: Jelikož byl farář Josef Bartošek na poloviční úvazek, tak jsme mohli slyšet pestré zvěstování evangelia od různých kazatelů a kazatelek. Jejich kázání chodí všem v elektronické formě. Nechyběly i ekumenické bohoslužby.

Nedělní škola: Probíhá vždy, když přijdou děti do kostela, což tento rok bylo velmi často. Řada učitelů se nám rozšířila, a tak je o nedělníky postaráno.

Rozhovory pod pergolou: Jsou nedílnou součástí nedělních bohoslužeb, kde si povídáme a tvoříme společenství.

Biblické hodiny: On-line biblické vede Šárka Grauová, která má s nimi bohaté zkušenosti a biblické jsou hojně navštěvovány. Josef Bartošek začal dělat putovní biblické po rodinách, které jsou jednou měsíčně.

Slavnosti: Na svatodušní neděli jsme oslavili 240 let sboru. Pro tento významný den přijela za námi paní Hradecká, aby nám ukázala v elektronické formě nejstarší kroniku.

Setkání v Luhu u Čími: Náš sborový tábor se nám daří stále realizovat po vzoru z minulých let a vést jej ve stejném duchu. Je jedinečný tím, že máme spoustu obětavých vedoucích a praktikantů, a tak vzniká společenství, které je výjimečné.

Facilitace: V dubnu proběhly v našem sboru moderované rozhovory nad naším sborem. Díky nim se nám podařilo nějaké otázky sboru rozklíčovat a využili jsme závěry pro další kroky směřování našeho sboru.

Spolupráce s benešovským sborem: S ohledem na již zmíněnou facilitaci jsme začali jednat se sousedním sborem o možné spolupráci a i popřípadě společném faráři. Zatím se jen mírně začínáme zúčastňovat akcí druhého sboru. Věřím, že tato spolupráce bude mít ale do budoucna větší rozsah. Na konci roku jsme vytvořili

společný inzerát pro možného faráře na naše oba dva sbory.

Výstavy: Probíhají v našem kostele a mají pozitivní ohlasy. Jde o dlouholetou tradici a děkujeme všem za jejich práci při přípravách.

Noc kostelů: Program byl velice pestrý, od výstavy obrazů, hudební vystoupení a až k vystoupení tentokrát ale na věž kostela.

Bazar: Se konal jako obvykle na podzim. Bohužel výtěžek byl menší než minulý rok, protože jsme již neměli šatstvo od dobříšského sboru, ale i tak se něco vydělalo a výtěžek byl použit na potřeby sboru a dobročinné akce.

Soběhrdský bratr: Daří se nám vydávat jako obvykle a nedílnou součástí tvoří příspěvky od benešovského a prčického sboru a i z čerčanského CČSH. Děkujeme všem, kteří se podílejí na jeho tvorbě.

Oprava kostela a fary: Proběhla oprava farní zdi na několika místech. Byla vybudována nová kuchyňka v patře. Byly přesunuty dveře do bytu, aby byl oddělen a nemuselo se přes něj chodit do kotelny. Bylo opraveno ozvučení kostela. Běžná údržba se z větší části dělá, ale bylo by dobré na ní ještě zapracovat v širším kolektivu.

Spolupráce s obcí: Je velmi dobrá a vzájemně se informujeme o různých akcích.

Staršovstvo: Schází se pravidelně a řešíme zde důležitá rozhodnutí pro chod sboru. Každý se zapojuje podle svých možností. Staršovstvo děkuje Josefu Bartoškovi za jeho službu zde v Soběhrdech.

J. Fojtů a staršovstvo

Výroční zpráva za rok 2023 z Benešova

Sestra farářka Kateřina Frühbauerová ukončila službu koncem června, přes léto si vybírala dovolenou, ale v září nám ještě naposledy sloužila kázáním. Sbor se tak stává neobsazeným. K poslednímu dni v roce 2023 jsme evidovali 263 členů, počet členů se za rok zvýšil o 6, z toho byl 1 křest sestrou farářkou. Zároveň také s manželem – vojenským kaplanem Drahošem Frühbauerem – požehnala 2 sňatkům a proběhl 1 pohřeb. Administrátorem se k naší radosti stává nakonec pražský senior Matěj Opočenský, který ve sboru již před lety působil jako vikář.

Bohoslužby se konají v Benešově každou neděli od 10:00, ve Vlašimi mimo první neděli v měsíci od 8:30. Kvalitní on-line přenos se stává pravidelnou součástí bohoslužeb, díky které jsou ve společenství i členové, kteří osobně přijít nemohou třeba kvůli zdravotnímu stavu. V Benešově funguje v době bohoslužeb nedělní škola. Máme velikou radost z nových tváří, které se začínají zapojovat do sborového života.

Život sboru. Staršovstvo se schází obvykle první čtvrtek v měsíci. Seniori se sešli na Kavárničce, do Soběhrd jsme zavítali také popřát k narozeninám sboru. Užili jsme si několik výletů a parádní sborovou dovolenou v Hrachově. Volíme nové staršovstvo, emeritnímu kurátorovi Jiřímu Zavadilovi je slavnostně předána medaile vděčnosti. Biblické hodiny s odchodem sestry farářky začíná zajišťovat každý týden Tomáš Dušek, zatím on-line. Setkáváme se při zpěvu pro radost Ladí, neladí. Mažeme chleby pro bezdomovce, snažíme se pomáhat s rozvozem potravin potřebným. Účastníme se ekumenických bohoslužeb ve Vlašimi. Na konci roku sami v Benešově hostíme hojně navštívenou ekumenickou bohoslužbu a vánoční hru.

Otevírání sboru. Pořádáme přednášku profesora Hábla o J. A. Komenském, po bohoslužbách si povídáme s T. Trusinou o kulturních válkách, s M. Vymětalem o manželství pro všechny, pěkný program i účast má Noc kostelů. Účastníme se koncertů žáků, kteří se v benešovské modlitebně učí zpěvu. S instalací varhan dále rozšiřujeme nabídku krásných hudebních zážitků pro občany z Benešova i okolí. Máme štěstí, že je mezi farníky hodně výborných hudebníků a mezi nimi i skuteční profesionálové, kteří nejen doprovázejí bohoslužby, ale také sami na faře koncertují. Ke konci roku hostíme mládež z Royal Rangers.

Výzvy neobsazeného sboru. Za kazatelnu se nám střídají kazatelé, které staršovstvo oslovuje a díky Matěji Opočenskému také získáváme kontakty na mnohé zajímavé osobnosti, které sboru vypomáhají – na konci roku je nám zprostředkována možnost spolupráce s Gabrielou Horákovou, která je pro sbor velmi cenná. Sestra farářka Horáková nám nabízí pomocnou ruku v oblastech, které po odchodu Kateřiny Fruhbauerové nebyly pokryty – např. přípravu konfirmandů a křtů. Jsme vděční za nabídku pomoci

od Tomáše Trusiny, našeho bývalého dlouholetého faráře, který sestru farářku týmově doplňuje.

Uvnitř staršovstva i s blízkými sbory diskutujeme nad budoucností a možnostmi spolupráce, diskuse pokračují mezi zástupci staršovstev. Sbor sám nepokryje náklady na celý farářský úvazek, zvažujeme proto úvazek poloviční. Přemýšlíme, jakou formou oslovit potenciální zájemce. Výraznou pomocí je pro staršovstvo Matěj Opočenský - jeho zkušenosti a rady jsou velkým přínosem.

Neobsazený sbor znamená pro staršovstvo obvykle množství práce navíc a přirozenou snahou je, aby v dohledné době sbor opět faráře, byť na částečný úvazek, měl. Období bez faráře ale zároveň dává možnost přemýšlet, čeho jsme schopni sami a do jisté míry tak překvapivě aktivizovat oblasti nebo jednotlivce, kteří by třeba jinak nemuseli dostat podobnou příležitost. Mnohé z činností tak mohou získat novou podobu anebo v některých případech dokonce získat na intenzitě.

Mnohem zřetelněji se tak např. projevuje pomoc sboru v osobě ordinovaného laika Tomáše Duška, který často slouží kázáním ve vlašimské kazatelské stanici. Tomáš zároveň organizuje týdenní Večerní posezení nad biblí a pondělní modlitební setkání, která s přelomem roku doplní také každodenní Posila na cestu.

Vzpomínáme na dobu, kdy sbor díky T. Trusinovi spolupracoval s Diakonií Vlašim. Byla to obohacující spolupráce pro obě strany a je škoda, že jsme na Tomášovo úsilí zatím nedokázali navázat. Věříme, že nám v tom případně bude umět pomoci nový farář a zvažujeme, zda jsme schopni nalézt a začít omezenou formu smysluplné spolupráce mezitím sami.

Víc než kdy jindy se projevuje, jakým požehnáním i vzorem jsou pro staršovstvo a sbor dlouholetí členové, kteří bez ohledu na věk často jako první přiloží ruku k dílu a pomohou všude, kde je třeba. Kéž vedle nich mohou vyrůst nástupci, kteří budou překypovat podobnou vytrvalostí a starostlivostí o sborové záležitosti.

Víme, že aktivně se účastnících členů sborového dění je výrazně méně než těch, kteří jsou evidováni v kartotéce a někdy je sborové práce opravdu hodně. Hledíme ale dopředu s vírou, že pomáháme pracovat na Boží vinici, věrně proto pečujeme o naše společenství a radujeme se z každého malého zdaru. Děkujeme srdečně všem,

kteří nám prakticky nebo finančně v tomto úsilí pomáhají a na sbor myslí na modlitbách. I drobná pomoc znamená hodně a jsme za ni vděční.

I. Turzik a staršovstvo

Letní setkání dětí v Luhu u Čími

bude v termínu 27.7. – 2.8. 2024. Tématem letos bude netradičně tradice. Pro rezervaci účasti na táborovém setkání v Luhu u Čími prosíme vyplňte přihlášku na internetu. Cena pro děti je 2900 Kč a pro praktikanty 2000 Kč. Bližší informace podá J. Fojtů.

Setkávání maminek s malými dětmi

Maminky s malými dětmi se setkaly 30. 5. v Okrouhlici. Scházet se budou pravidelně - dle domluvy. Setkávání je otevřené nejen všem maminkám ze sborů v Soběhrdech, Benešově a Čerčanech, ale také všem maminkám z okolí, které by uvítaly příjemné společenství podobně naladěných lidí. Pozvěte, prosíme, kohokoliv, kdo by se mohl setkávání účastnit, ať je komunita pestrá. Více informací u Míši Šmakalové (mobil: 774183005)

Financování soběhrdského sboru v roce 2024

Každoročně se zvyšují odvody do církevního fondu (nastala odluka církve od státu, o které jsme diskutovali na setkání s Petrem Štulcem). Sboru vznikají vyšší náklady na provoz. Abychom byli dál jako sbor schopni financovat poloviční úvazek faráře, je třeba zvýšit příjmy sboru ze salárů.

Prosíme tedy, zvažte své možnosti, aby se nám tento společný cíl podařilo naplnit. Věříme, že Soběhrdy jsou místo, kde je možné, aby působil i nadále farář. K výpočtu výše saláru vám může posloužit i kalkulačka na internetových stránkách:

hlavuvzhuru.e-cirkev.cz

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov; kurátor: Igor Turzík; telefon: **731177145**, email: benesov@evangnet.cz, www stránky: benesov.evangnet.cz, facebook: Evangelíci Benešov; číslo účtu: 233563947/0300.

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov; kurátor: Jiří Fojtů; telefon: **604914582**, email: sobehrdy@evangnet.cz, www stránky: sobehrdy.evangnet.cz, youtube: čce soběhrdy; číslo účtu 1190782/0300.

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice; farář: Josef Bartošek; telefon: **604914582**; kurátor: Jindřich Souček; telefon: **724313262**, email: sedlec-prcice@evangnet.cz, www stránky: sedlec-prcice.evangnet.cz; číslo účtu 191782497/0300.

Husův sbor CČSH: Náboženská obec Církve československé husitské; Husova 280, 257 22 Čerčany; farář: Petr Wagner; telefon: **608066406**, email: cercany@ccshpraha.cz; www stránky: ccsh-cercany.blogspot.cz.

V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu, můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.

Přihlásit a nebo odhlásit **odběr časopisu** lze na emailové adrese či telefonu příslušných sborů.

Redakční uzávěrka

číslo podzim/2024 je 20. září 2024.

Redakční rada

Marie Stolařová (šéfredaktorka), Miroslava Nulíčková (zástupkyně šéfredaktorky), Petra Bandhauer, Jan Macháček (sazba).

Adresa redakce

FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov
email: marie.stolarova@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně zdarma v papírové a elektronické podobě.

Br. M. Vymětal se chopil Bible, v rámci Mezinárodních dnů proti rasismu, Benešov, březen 2024;

To br. J. Šíma se chopil příležitosti, aby svým během v bouři podpořil čerčanský hospic, červen 2024;

... A benešovský sbor si zase nenachal ujít návštěvu v Pekle, to aby se utvrdil, že stojí na té správné straně, Hlinsko, květen 2024.

Muzicírování T. Komárka a P. Macháčkové, Slavíkov, květen 2024.

J. Kočová a Jirous Heroes na Noci kostelů, Soběhrdy, červen 2024.